Boží vláda **18. října 2026**

Biblická čtení:

Izajáš 45, 1-6: Toto praví Hospodin o svém pomazaném, o Kýrovi: „Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotevírám před ním vrata, brány už nebudou zavírány. Já půjdu před tebou, vyrovnám nerovnosti, rozrazím bronzová vrata, železné závory zlomím. Tobě dám poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější a poznáš, že já jsem Hospodin, který tě volá jménem, Bůh Izraele. Kvůli svému služebníku Jákobovi, kvůli Izraeli, vyvolenci svému, jsem tě zavolal tvým jménem; dal jsem ti čestné jméno, ač jsi mě neznal. Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal, aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není.

1List Tesalonickým 1, 1-10: Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj. Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všecky a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách; před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši činnou víru, usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista. Víme přece, bratří Bohem milovaní, že patříte k vyvoleným, neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech, ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti. Víte, jak jsme si kvůli vám počínali, když jsme byli u vás. A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého. Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Achaji. Od vás pak se slovo Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Achaji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili. Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu.

Matouš 21, 14-22: I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí, a on je uzdravil. Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy i děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: ‚Z úst nemluvňátek a kojenců připravil sis chválu‘?“ Opustil je a vyšel ven z města do Betanie; tam přenocoval. Když se ráno vracel do města, dostal hlad. Spatřil u cesty fíkovník a šel k němu; ale nic na něm nenalezl, jen listí. I řekl mu: „Ať se na tobě na věky neurodí ovoce!“ A ten fíkovník najednou uschl. Když to učedníci viděli, podivili se: „Jak najednou ten fíkovník uschl!“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nebudete pochybovat, učiníte nejen to, co se stalo s fíkovníkem; ale i kdybyste této hoře řekli: ‚Zdvihni se a vrhni se do moře‘ – stane se to. A věříte-li, dostanete všecko, oč budete v modlitbě prosit.“

Nové vykročení, nový počátek

6. stol. před naším letopočtem. Novobabylonská říše se hroutí a střídá ji perská říše a její vládce Kýros. Je to nepředstavitelná změna, neočekávaná, nový počátek, doba zmatků, změn a velkých nadějí. Původní adresáti jsou Izraelci, kteří již 2. a 3. generaci žijí ve vyhnanství. Ale adresáti jsme i my, kdo čteme ten text dnes. Text počítá s tím, že pro sebe můžeme a máme slyšet Boží zvěst i my.
539 dobyl Babylon. Mesiáš – pomazaný olejem, ritus pověření k určitému úřadu. Je to vnější znamení, že ho pomazává Bůh. Naděje očekávaného Mesiáše – krále v budoucím věku. To už vztahujeme na Krista.
Včera se sešli zástupci celé církve ke sněmu. Bylo to jednání neočekávaných změn, které působily zmatek, který se opakovaně dařilo překonávat, řekla bych že velkou zásluhu na tom měla Jana a Tomáš, br. patriarcha. Přiznávám, že jsem odcházela dost zadupaná do země. Večer jsem prosila Pána Boha o porozumění té situaci. Uvědomuji si, že v církvi jsou lidé, kteří nemají naději, že se církev

obnoví ve své službě. Vidí jen snižující se počet členů a z toho usuzují, že církev postupně zanikne. Proti tomu jsou jiní, ke kterým patřím já, kdo obnovu církve spatřují v každodenní službě, pomoci, modlitbě, snaze přes charakterové a životní zkušenosti spoluvytvářet Boží lid. Že takovým lidem se snažíme být, dostává se nám od Pána Boha posily, od sebe navzájem podpory, pomoci, radosti a pokoje. Přinášíme své „oběti Bohu milé“ v podobě věnování svého času, modlitbami za svou církev, pomocí sobě navzájem i lidem tzv. venku, snažíme se myslet na pomoc i finanční. Prožívám nový počátek, naději a nehodlám se jí pustit.
Navzdory těm, kteří včera vnášeli do smysluplné práce, zmatek, snažili se o manipulaci a někdy se jen tak předváděli.

2Samuelova kniha (5,6-10) nám poskytuje klíč k porozumění dnešního slova v evangeliu. Král David chce dobýt Jeruzalém, aby se město stalo hlavním městem království. Je to město postavené na skalnatém vrchu, hoře, tedy těžce se bude dobývat. Žijí v něm Jebusejci, kteří se Izraelcům vysmívají a posměšně hlásí, že město ubrání klidně jen slepci a zprávy z bojiště budou přinášet chromí. Jak z historie víme David přišel na trik, jak nedobytné město přesto získat. Objevil, že do města se přivádí voda vodní šachtou. Tudy jeho vojsko do města proniklo a získalo jej. David nezapomněl na opovržení a posměch, kterým byl zasypán před bitvou. A rozhodl, že žádní slepí ani chromí do později postaveného chrámu nevstoupí. My jsme dnes slyšeli, jak se zachoval král Ježíš o zhruba 1000 let později. Slepé a chromé uzdravil. Lidem, kterým byl vstup zakázán, jsou vítáni. Ti, kdo byli v opovržení, jsou uzdraveni. Ježíšovo jednání je plné významu. Shrnuje všechno, co Ježíš dělal po celou dobu své služby. Chválí ho kojenci a nemluvňátka, Ježíš nehodlá vojenskou silou svrhnout nepřátele, byť s ním přišel do Jeruzaléma veliký dav lidí z Galileje. Neprovolávají mu slávu ozbrojenci, ale bezbranná stvoření. Jednejme tak, abychom vítali mezi sebou ty, které přijímal Ježíš, kterým pomáhal a uzdravoval je. To je také náš úkol, chceme-li být opravdovými následovníky Ježíše.
To zdánlivě popuzené jednání s fíkovníkem druhý den ráno, když na něm Ježíš nenalezl žádný fík. Ježíš slavnostně vyhlásil, že bude navždy neplodný. To bylo slovo o chrámu. Zvířecí oběti nebudou už fungovat a chrám bude, jak víme z historie, v r. 70 zničen. Povrchní víra je neplodná. Přemýšlejme, co v naší víře je povrchní, a proto před Pánem Ježíšem neobstojí.
Slib vyslovený učedníkům není obecný komentář o moci modlitby, která způsobuje mimořádné věci, činy, skutky (ačkoli samozřejmě je pravda, že skrze modlitbu se může dosáhnout všemožných věcí, divů, zázraků). Ježíšovo zaslíbení je mnohem konkrétnější. Říci <u>této</u> hoře, aby se zvedla a vrhla do moře, když stojíte vedle chrámové hory, to muselo být vzato jako další zakódované varování o tom, co se stane s chrámem, když Boží soud dopadl na vzpurný lid. A tak se i já budu ještě snažit pochopit, co za Boží kódování obsahoval včerejší sněm. Společně s Janou, Evami pak budeme o všem mluvit s Vámi. Dnes už jsem zase naplněná nadějí a vírou v pokračující obnovu církve, protože se děje v každé probouzející se náboženské obci. Dá-li Pán, bude to zřejmé i za dva roky na dalším jednání sněmu.